

Kristet helande – ett barn att bereda rum för

DEVON LA MASTER

är praktiserande
och lärare i Kristen
Vetenskap. Hon bor i
Mission Hills,
Kansas, USA.

S om en ovärderlig del av det kristna arvet har julberättelsen berättats, lästs och delats i generationer. Ändå, mätt med dagens mått, har dess betydelse inte mycket att göra med vad som vanligtvis anses ha nyhetsvärde.

Skulle det vara berättigt för en reporter att ägna tid åt ett barn som föds i ett oansenligt stall? Förmodligen inte. Om Maria, den nyblivna modern, spelades in på band och berättade om att finna nåd inför Gud och uppfyllas av helig Ande, kunde intervjun sluta med att hamna på golvet i klipprummet. Och vad sägs om herdarna, för vilka natthimlen lyste och en änglaröst tillkännagav Jesu födelse? Skulle deras berättelse anses trovärdig och dessutom ge rubriker? Den utsägliga vördnaden och fromheten i födelse scenen talar förvisso till vårt andliga sinne men tycks inte ha mycket att göra med vad världen idag räknar som verkligt eller ens rimligt.

Kristna tror att Jesu födelse och dess innebörd i den mänskliga erfarenheten går långt bortom vad som skulle anses vara senaste nytt. De betyder början till slutet på det som Mary Baker Eddy beskrev som "materialismens långa natt" (*The First Church of Christ, Scientist*, s. 110).

Mary Baker Eddy sade också att

den Vetenskap hon hade upptäckt ersatte det mänskliga begreppet om Jesus med "det gudomliga idealet, hans andliga individualitet, som återspeglade Immanuel, eller 'Gud med oss'" (*Miscellaneous Writings 1883-1896*, s. 103). Jag finner inspiration genom att se bortom händelserna kring Jesu födelse till berättelsens djupare mening. Jag känner ödmjukhet inför de många sätt på vilka Guds närvaro och Hans kärlek till oss visar sig i berättelsen. Vi får höra om heliga hälsningar, gudomlig ledning, andlig intuition och om en stor himmelsk hop som prisar Gud, för att bara nämna något. Medan det är allmänt accepterat att detta är berättelsen om Guds sons ankomst till jorden påminns jag om att den djupare meningen med Jesu liv är att visa oss att vi *alla* är Guds söner och döttrar. Jesu födelse är profetians uppfyllelse, ankomsten av en Frälsare, Kristus, Herren. Denna dyrbara gåva till oss tjänar till att bekräfta att vi inte är svaga, mänskliga var-elser underkastade synd och död utan snarare syndfria, odödliga Guds idéer.

Även om julberättelsens händelser, också om vi tar dem för gott, framstår som märkvärdiga och till och med oförklarliga, så är det hur de berör vårt hjärta och vår själ som betyder mest. Det finns inget slut på de sätt

på vilka människor kan relatera till berättelsen, finna inspiration och en djupare känsla av Guds kärlek till alla sina barn. Mary Baker Eddy skrev: "Det storslagna i denna Kristi födelse uppenbarar oändligt många betydelser och ger mångfaldiga välsignelser" ("What Christmas Means to Me", publicerad på svenska i *Kristen Vetenskaps Härold* nr. 4, 2005). Beröende på var människor befinner sig i sin andliga utveckling är det olika aspekter i berättelsen som framträder och talar direkt till särskilda behov.

Många människor kanske känner ödmjukhet inför Marias lydnad och mottaglighet, vilka kom henne att höra och lyda Guds änglabudskap. Josefs förmåga att bortse från jaget och personlig stolthet och acceptera Kärlekens kungörande av den väntande Marias renhet, genljuder också av en djup ödmjukhet, och visar hans villighet att förtrösta på och följa Kärlekens befallning.

Kunde det vara så att kung Herodes var oförmögen att själv se Betlehemsstjärnan? Hans utfrågning av de vise männen, stjärntydarna, får mig att undra om kanske hans mer materialistiska tanke och maktlystnad gjorde honom blind för stjärnans närvaro. De tre vise männen var goda, heliga människor som sökte sanningen. De kände

sig manade att följa stjärnan. De var villiga att bli vägledda. För somliga kanske det tycktes vara en oförnuftig sak att göra. Men andligt skarpsinne måste ha drivit dem att följa stjärnan. De ombads att noga söka efter det nyfödda barnet. När man söker Kristusljuset, Sanningen – helande – är det till stor hjälp att fråga sig: "Är jag lika orubblig och outtröttlig i mina ansträngningar som de var?"

Stjärnans närvaro fyllde de vise männen med stor glädje. Och när de såg Kristusbarnet föll de ner och hyllade honom och räckte fram gåvor. Ibland frågar jag mig: "När hyllade du senast Kristus och frambar tack samt det du skattade högst för att få del av Andens närvaro?" Jag längtar efter att vara lika beredd och mottaglig för Andens närvaro och kungöranden som de vise männen och herdarna var för 2.000 år sedan.

Även om det kunde tyckas hårt och ogästvänligt att det inte fanns plats för Maria och Josef i härbärgen är det möjligt att se Kärlekens plan i verksamhet. Så vist att barnet kom till världen i en anspråkslös och diskret omgivning utan ståt eller oro.

För de flesta människor idag genljuder fortfarande denna nattliga scen av stillhet och frid – en välkomnande atmosfär i vilken

den förväntansfulla tanken, mottaglig för Kristi ankomst, lyfts till vördnad, välvilja och tillbedjan.

I århundraden trodde man att Jesu makt att hela var en mirakulös gåva, unik för honom. Kristen Vetenskap lär att hans förmåga att hela, om än oöverträffad, inte kom från någon personlig skicklighet utan från det gudomliga Förnuft som styrde honom. Och eftersom samma gudomliga Förnuft, Gud, alltid är närvarande och tillgängligt för oss har alla tillgång till kristet helande – det barn vi skall bereda rum för.

Kristi gåva är ett så stort offer att den i Bibeln omnämns som "oerhörd" (se 2 Kor 9:15). Det är en gåva som getts oss ovillkorligt av vår himmelske Fader. Denna ovärderliga andliga skatt är inte bunden till en viss tid på året utan är alltid med oss. Julens budskap rör vårt hjärta och ger näring åt vår själ allteftersom dess under fortsätter att uppenbaras och vidgas på det sätt som är mest meningsfullt för var och en av oss. ☪